

صبح بخیر
امروز برادر تیم سندل درباره‌ی کتاب رومیان برای ما موعظه خواهد کرد.
آمین که برکت گیریم
رومیان ۱۴: خانواده‌ی پر از احترام

،وقتی به سال گذشته نگاه می‌کنم، یکی از لحظاتی که برایم ارزشمند است، آخر هفته دانشجویی بود. عصر شنبه خورشید غروب کرد و ما شگفت‌انگیزترین آتش‌بازی را داشتیم. ما دور آتش نشسته بودیم و در حال خوردن غذا بودیم: ۴۰ نفر از ما، مردمی از ۱۳ یا بیشتر ملت و پیشینه‌های مختلف، شخصیت‌های مختلف... و دانش‌آموزی رو به من کرد و گفت: «این شگفت‌انگیز است، من هرگز چیزی شبیه به این ندیده‌ام. افراد زیادی از مکان‌های مختلف و ما همه با هم هستیم.» به اطراف نگاه کردم، درست بود

این در مورد ما نیز به عنوان یک کلیسای وسیع‌تر صادق است - ما در چند سال گذشته شاهد رشد باورنکردنی در تنوع بوده‌ایم که فوق‌العاده است. ما بسیار خوشحالیم که همه اینجا با ما هستید، در این کلیسای بین فرهنگی

اما با رشد ما در تنوع، همه چیز ممکن است دشوار شود. فرهنگ‌های مختلف کارها را متفاوت انجام می‌دهند. افراد مختلف نظرات متفاوتی دارند. آنچه برای کسی قابل قبول است، برای دیگری نیست

با بازگشت از هفت سال خارج از کشور بودن، دیدن نحوه تغییر جامعه بریتانیا واقعاً شگفت‌انگیز است. در اینجا خصوصیت فرایندهای بین گروه‌های مختلف وجود دارد. به نظر می‌رسد که اوضاع دو قطبی تر شده است. تک‌فرزندها در مقابل خانواده‌های پرفرزند. ترک‌کننده‌ها در مقابل باقیمانده‌ها. کارگر در مقابل محافظه‌کاران. بیایید حتی درباره آنچه در مورد ماسک‌ها یا تغییرات آب و هوایی فکر می‌کنید شروع نکنیم. جامعه دو قطبی تر می‌شود

اما وقتی به اینها فکر می‌کنید، فقط چیزهای بزرگ نیستند. همیشه در دفتر انتقادات جدی وجود داشته است، کسی را... پایین می‌آورد تا احساس بهتری نسبت به خودتان داشته باشید

همانطور که به عنوان یک کلیسا در تنوع رشد می‌کنیم، باید مراقب باشیم که چنین چیزی در بین خود نبینیم. زیرا واقعاً به راحتی می‌توان به فکر فرو رفت

"اگر آن شخص یک مسیحی واقعی بود، این کار را نمی‌کرد"
یا «چطور می‌توانند خود را مسیحی بخوانند وقتی این کار را نمی‌کنند؟»

ما در مورد یک سری چیزها نظرات متفاوتی داریم

،چه چیزی را می‌توانیم تماشا کنیم، چه چیزی بخوریم، چه چیزی بنوشیم. ما در مورد تغییرات آب و هوایی برگزیت، سیگار کشیدن و یوگا متفاوت فکر می‌کنیم. ما نظرات متفاوتی در مورد موسیقی‌هایی داریم که مسیحیان می‌توانند به آن گوش دهند، چه لباسی باید بپوشند، چقدر باید خرج کنند و برای چه چیزی. مسیحیان باید یکشنبه خود را چگونه بگذرانند... فهرست بی پایان است

به خصوص وقتی تنوع بیشتری پیدا می‌کنیم - شروع به فکر کردن به این سوالات

"اگر آن شخص یک مسیحی واقعی بود، این کار را نمی‌کرد"
یا «چطور می‌توانند خود را مسیحی بخوانند وقتی این کار را نمی‌کنند؟»

این قسمت دقیقاً در این مورد صحبت می‌کند

ما به رومیان بازگشته ایم و به معنای زندگی به عنوان مسیحی در پرتو رحمت خدا گوش می دهیم (۱: ۱۲) - کلیسایی بودن که در آن مردم نظرات متفاوتی در مورد چیزها دارند، چگونه به نظر می رسد؟ این نکته کلیدی است. این در مورد اختلاف نظر بر سر نظرات مسیحی است

این به معنای اختلاف نظر بر سر حقایق اصلی انجیل نیست

- این به معنای اختلاف نظر در مورد اینکه عیسی کیست نیست - اول یوحنا در یک کلیسا بر سر این موضوع نوشته شد
- این صحبت در مورد اختلاف نظر در مورد چگونگی نجات نیست (پل در این مورد سخنان بسیار محکمی به (غلاطیان دارد
- این صحبت در مورد اختلاف نظر در مورد گناه جنسی نیست (اول قرنتیان در این مورد صحبت می کند)

این درباره اختلاف نظر در مورد حقایق اصلی انجیل مانند آن چیزها نیست. این در مورد چیزهای نسبتاً جزئی صحبت می کند که مسیحیان می توانند به طور مشروع مخالف باشند و هنوز هم مسیحیان کتاب مقدس در نظر گرفته شوند

برای کلیسای رومی، این موضوع مربوط به این بود که شما چه می خورید، در مورد آن روز که به کلیسا می روید. آنها عمداً کمی مبهم هستند - اگر بخواهید می توانید بعداً بیشتر صحبت کنید. این ابهام به این معنی است که این اصول به طور گسترده اعمال می شود

بنابراین: کلیسایی بودن که در آن افراد عقاید متفاوتی دارند چگونه به نظر می رسد؟

آیات ۱ و ۱۳ آیات کلیدی هستند که پولس پاسخ خود را می دهد

آیه ۱: «کسی که ایمانش ضعیف است، از او استقبال کنید، اما نه اینکه بر سر عقاید دعوا کنید

آیه ۱۳ «بنابراین دیگر در مورد یکدیگر قضاوت نکنیم، بلکه تصمیم بگیریم که هرگز مانع یا مانعی در راه برادر» قرار ندهیم

این قسمت نمی گوید که فکر کردن مهم نیست

این به این معنا نیست که ما نباید نظرات خود را داشته باشیم - به ما گفته شده است که باید به نظرات خود متقاعد شویم (آیه ۵). و پولس نظر خود را که در آیه ۱۴ به اشتراک می گذارد می گوید

این بدان معنا نیست که ما نیز نمی توانیم در مورد مسائل بحث کنیم

این قسمت می گوید آنچه مهمتر از همه است نحوه رفتار ما با یکدیگر در هنگام اختلاف نظرها است

جان استات نوشت: «ما نباید کلیسا را به یک اتاق مناظره تبدیل کنیم که ویژگی اصلی آن بحث است، و نه حتی به دادگاهی که در آن افراد بازجویی یا محاکمه شوند». همانطور که خواهیم دید، کلیسا اساساً یک خانواده است

پولس پنج دلیل می آورد که چرا باید از یکدیگر استقبال کنیم، یکدیگر را قضاوت نکنیم، سنگ‌های مانع را در مقابل هم قرار ندهیم

۱. خدا از همه ما در آیات ۱-۲ استقبال کرده است

۳:۱۴ کسی که می‌خورد، پرهیز کننده را تحقیر نکند، و کسی که نمی‌خورد، بر کسی که می‌خورد حکم نکند، زیرا خدا او را پذیرفته است.

کسی را به خاطر انجام کاری یا انجام ندادن آن قضاوت نکنید، باید به خاطر داشته باشیم که خداوند از آن شخص استقبال کرده است.

خوش آمدید" به نظر یک جمله بی ضرر است. ما آن را روی کفپوش های خود گذاشتیم! اما در مسیحیت این یکی" از شگفت انگیزترین چیزهایی است که تا کنون وجود داشته است

در رومیان ۵، پولس چنین گفت:

۵: ۶ زیرا در حالی که ما هنوز ضعیف بودیم، مسیح در زمان مناسب برای بدکاران مرد
۵: ۷ زیرا به سختی می توان برای یک شخص عادل بمیرد - اگر چه شاید برای یک شخص خوب حتی جرات مرگ - را داشته باشد

۵: ۸ اما خدا محبت خود را به ما نشان می‌دهد که در زمانی که ما هنوز گناهکار بودیم، مسیح برای ما مرد
۵: ۹ پس از آنجا که اکنون به واسطه خون او عادل شمرده شده‌ایم، بسیار بیشتر به وسیله او از خشم خدا نجات خواهیم یافت

۵: ۱۰ زیرا اگر زمانی که دشمن بودیم با مرگ پسرش با خدا آشتی کردیم، بسیار بیشتر، اکنون که آشتی کردیم، به وسیله جان او نجات خواهیم یافت

این یک خوش آمدید بود: در حالی که ما ضعیف، گناهکار، دشمن بودیم، مسیح برای ما مرد... خدا ما را آشتی داد... خدا از ما استقبال کرد

این یک واقعیت شگفت انگیز است: او ما را قضاوت نکرد، او از ما استقبال کرد

او مسیحی را که شما با او مخالف هستید قضاوت نکرد، پس چگونه می توانید؟

ما به همدیگر خوش آمد می گوئیم چون خدا از همه ما استقبال کرد

۲. همه ما به خداوند عیسی تعلق داریم آیات ۴-۹

،وقتی همدیگر را قضاوت می‌کنیم، نشان می‌دهیم که فکر می‌کنیم چیزها حول ما می‌چرخند: معیارهای ما، افکارمان نظرات ما... اما انجیل دیدگاه ما را به طور اساسی تغییر می‌دهد

حدود ۵۰۰ سال پیش، کوپرنیک به این ایده رسید که منظومه شمسی به دور خورشید می‌چرخد، نه به دور زمین مسیحیت چیزها را به همین ترتیب تغییر می‌دهد: همه چیز به دور خداوند می‌چرخد، نه اطراف ما. ما در مرکز نیستیم

این تواضع است، اما همچنین رهایی بخش است. این به ما امکان می‌دهد تا با کسانی که با آنها مخالفیم، جامعه مناسبی داشته باشیم، زیرا

- در نهایت به ما و کسانی که با آنها مخالفیم مربوط نیست، بلکه مربوط به خداوند است
- در نهایت به اختلاف نظرها و نظرات ما مربوط نیست، بلکه به خداوند و نظر او مربوط می‌شود

آیا آن را در آیه ۴ می بینید؟

تو کی هستی که در مورد بنده دیگری قضاوت کنی؟ پیش ارباب خودش است که می ایستد یا می افتد. و او»
«حمایت خواهد شد، زیرا خداوند قادر است او را بایستد

چگونه می توانیم یکدیگر را قضاوت کنیم؟ ما در برابر خداوند عیسی، استاد ما ایستاده ایم - و او می تواند به ما کمک کند تا بایستیم. آیا این یک فکر شگفت انگیز نیست؟

این استادی است! و این نظری است که او نسبت به ما دارد: او صاحب فضل است! هنگامی که او باز می گردد نمی خواهد ما را بیرون بیاورد، اما همانطور که مثل لوقا ۱۲: ۳۷ به ما می گوید، هنگامی که باز گردد، وارد خواهد شد و منتظر بندگانش خواهد بود. وقتی ارباب ما اینگونه است چگونه می توانیم یکدیگر را قضاوت کنیم؟

همه حول محور این پروردگار می چرخد.

به آیات ۷-۹ نگاه کنید

۱۴: ۷ زیرا هیچ یک از ما برای خودش زندگی نمی کند و هیچ یک از ما برای خودش نمی میرد.
۱۴: ۸ زیرا اگر زنده باشیم برای خداوند زندگی می کنیم و اگر بمیریم برای خداوند می میریم. پس چه زنده باشیم و چه بمیریم از آن خداوند هستیم.

۱۴: ۹ زیرا مسیح برای این منظور مرد و دوباره زنده شد تا خداوند مردگان و زندگان باشد.

این همان پروردگاری است که ما داریم، همان پروردگاری است که ما به آن تعلق داریم

این نظری است که او نسبت به همه ما دارد: ما از آن کسی هستیم که برای ما مرد و دوباره زندگی کرد. نه به این دلیل که ما خوب یا خاص هستیم. این واقعاً به ما مربوط نیست - همه ما متعلق به کسی هستیم که مرد و دوباره زندگی کرد. چه کسی منتظر ماست؟

چرا باید یکدیگر را قضاوت کنیم، در حالی که او با همه ما رفتار خوبی دارد؟

ما از یکدیگر استقبال می کنیم زیرا به خداوند عیسی تعلق داریم

۳. ما خانواده هستیم آیه ۱۰

آنها باهم آشتی و از هم استقبال کردند.
ما متعلق به پروردگار هستیم

اما ما مجموعه ای از تکاوران تنها نیستیم که رقابت می کنند و سعی می کنند از یکدیگر پیشی بگیرند... اینجا یک باشگاه ورزشی نیست که در آن برای رسیدن به بالای جدول لیگ با یکدیگر رقابت کنیم

روح القدس، روح فرزندخواندگی به ما داده شده است. ما فرزند خوانده ایم و فرزندان خدا هستیم. (رومیان ۸) یعنی ما خانواده هستیم. ما خواهر و برادر هستیم

در رومیان، پولس از کلمه «برادران» (که به معنای «برادران و خواهران» است) اغلب به معنای عام هنگام خطاب به کلیسای رومی استفاده می کند. اما در اینجا در فصل ۱۴، پولس آن را در مفرد «برادر» یا «خواهر» به کار می برد، به طور خاص به شخصی اشاره می کند که ممکن است وسوسه شوید که او را قضاوت یا تحقیر کنید. آن شخص برادر یا خواهر شماست

آیه ۱۰ «چرا برادر یا خواهر خود را قضاوت می کنید؟ یا تو چرا برادر یا خواهرت را تحقیر می کنی؟» دوباره در ۱۳، ۱۵، ۲۱ مطرح می شود

کسی که شما قضاوت می کنید یا نفرت دارید - آنها برادر یا خواهر شما هستند. کلیسا یک دادگاه نیست - ما یک خانواده هستیم

خوش آمدید، تعلق، فرزندخواندگی، خانواده - ما باید به یکدیگر خوش آمد بگوییم

۴. ما فقط حساب خود را به خدا خواهیم داد، ۱۰-۱۲

آیا پیشرفتی را که در اینجا با تفکر پل در حال انجام است، مشاهده کرده اید؟ او شروع به صحبت در مورد استقبال خدا می کند، سپس این خداوند عیسی است که ما به او تعلق داریم، سپس در یک خانواده قرار می گیریم: کلیسا چهارم به خودمان می رسیم

به آیه ۱۰ نگاه کنید - ما نباید یکدیگر را قضاوت کنیم، زیرا "همه ما در برابر کرسی داوری خدا خواهیم ایستاد." و "آیه ۱۲، "هر یک از ما حساب خود را به خدا خواهد داد"

اکنون، این آنجا نیست که ما را بترساند - همه اینها از "رحمت خدا" ذکر شده در ۱: ۱۲ سرزیر می شود. ما نه با عملکردمان، بلکه توسط عیسی مسیح که «مرد و دوباره زنده شد» توجیه می شویم تا از ما استقبال شود

این نظر خداوند است که مهم است و ما دیدیم که او واقعاً خداوند خوب و مهربانی است. خوب و مهربان و بخشنده فراتر از تصور ماست

پولس به ما می گوید که ما حساب خود را خواهیم داد، نه حساب دیگران را که ممکن است وسوسه شویم که قضاوت کنیم.

او به ما می گوید که ما در برابر دیگران قضاوت نخواهیم شد، بلکه در پیشگاه خدا قضاوت خواهیم شد

بنابراین، "چرا ما یکدیگر را به خاطر نظرات آنها قضاوت می کنیم؟" این بین آنها و خداست. ما می توانیم صحبت کنیم، ما قضاوت نمی کنیم

این نظر خداست که در نهایت اهمیت دارد - نه نظر ما - و این نظری است که او نسبت به ما دارد - بیایید با شنیدن آنها اطمینان پیدا کنیم

- او از ما استقبال کرده است
- او قادر است ما را وادار به ایستادن کند
- او برای ما مرده و زنده شده است

باز هم، به یاد داشته باشید - پولس نمی گوید که ما نباید در مورد چیزهایی صحبت کنیم (او یک نامه کامل را صرف صحبت کرده است!) اما نحوه صحبت ما مهم تر است. ما باید با "روحیه استقبال کننده" صحبت کنیم نه "روحیه قضاوت کننده"

۵. با استفاده از آزادی مسیحی خود دیگران را نایب نکنید، بلکه عاشقانه قدم بردارید

خوب - اما آیا این بدان معناست که اگر ما در انجام آن آزاد باشیم، می توانیم "هر کاری" را انجام دهیم، مشروط بر اینکه یکدیگر را قضاوت نکنیم؟

به آیه ۱۴ نگاه کنید. اگر چه پولس متقاعد شده است که هیچ چیز نجس نیست، او می گوید که برای هر کسی که ممکن است فکر کند آن ناپاک است، نجس است. او می گوید، آزادی مسیحی خود را به گونه ای به رخ نکشید که باعث شود مردم علیه وجدان خود گناه کنند. (این چیزی است که در آیه ۲۳ می گذرد، فکر می کنم ارزشش را دارد.)

فقط به این دلیل که احساس می کنید که به عنوان یک مسیحی برای انجام کاری آزادی دارید، (به آیه ۱۵ نگاه کنید) "اگر برادر [یا خواهر] شما از کاری که انجام می دهید غمگین است، [پس] دیگر با مهربانی راه نمی روید»

بیشتر از آن -- آیا آن را در آیه ۱۵ می بینید؟ -- ممکن است کسی را که مسیح برای او مرده نایب کنید

نه تخریب به معنای سرنوشت ابدی، بلکه به این معنا که به جای ساختن آنها به عنوان یک مسیحی، شاگردی آنها را از بین می‌برید. شما در حال نابودی کسی هستید که مسیح برای او مرد و باعث لغزش آنها می‌شود.

پولس می‌گوید که چیزهای بزرگتری در اینجا وجود دارد: آیه ۱۷ «زیرا ملکوت خدا به خوردن و آشامیدن نیست، بلکه عدالت و صلح و شادی در روح‌القدس است»

اگر آزادی خود را در مقابل دیگران به رخ می‌کشیم، به شیوه‌ای عمیقاً غیرمسیحی عمل می‌کنیم. او آزادی خود را رها کرد، جان خود را داد، به ما آزادی داد، به ما زندگی داد.

هر چقدر هم که در هر کاری که اکنون در انجام آن آزاد هستید شادی وجود داشته باشد، شادی در ملکوت خدا جاری است. لذت استقبال از خدا، تعلق داشتن به چنین پروردگار مهربان، داشتن خانواده - به اطراف نگاه کنید!

و چون خداوند مرد تا برادران و خواهران ما را به آنجا بیاورد، بیایید کاری نکنیم که آنها را هنگام رفتن به آنجا دچار لغزش کند. بیایید کلیسایی باشیم که متعهد به آنچه که صلح و سازندگی یکدیگر را ایجاد می‌کند، متعهد است. (آیه ۱۹)

بیایید عاشقانه به سمت یکدیگر قدم برداریم - با به رخ کشیدن آزادی خود باعث لغزش یکدیگر نشویم.

--

بنابراین، کلیسایی بودن که در آن افراد عقاید متفاوتی دارند چگونه به نظر می‌رسد؟

در حالی که ما هنوز ضعیف بودیم، مسیح در زمان مناسب برای ما، مرد در حالی که ما هنوز گناهکار بودیم، مسیح برای ما مرد در حالی که ما دشمن بودیم با مرگ پسر خدا با خدا آشتی کردیم.

۱. ما استقبال می‌کنیم زیرا همه ما مورد استقبال خداوند هستیم
۲. ما استقبال می‌کنیم زیرا همه ما متعلق به مسیح هستیم
۳. ما استقبال می‌کنیم چون برادر و خواهر هستیم، خانواده هستیم
۴. استقبال می‌کنیم چون فقط باید حساب خودمان را بدهیم نه همدیگر
۵. ما استقبال می‌کنیم، به جای اینکه باعث لغزش یکدیگر شویم، با مهربانی راه می‌رویم

بیایید کلیسایی باشیم که از یکدیگر استقبال کنیم، نه بر سر عقاید نزاع کنیم، نه قضاوت کنیم، نه تحقیر کنیم، بلکه با مهربانی با هم راه برویم.